

SÈRIE 1

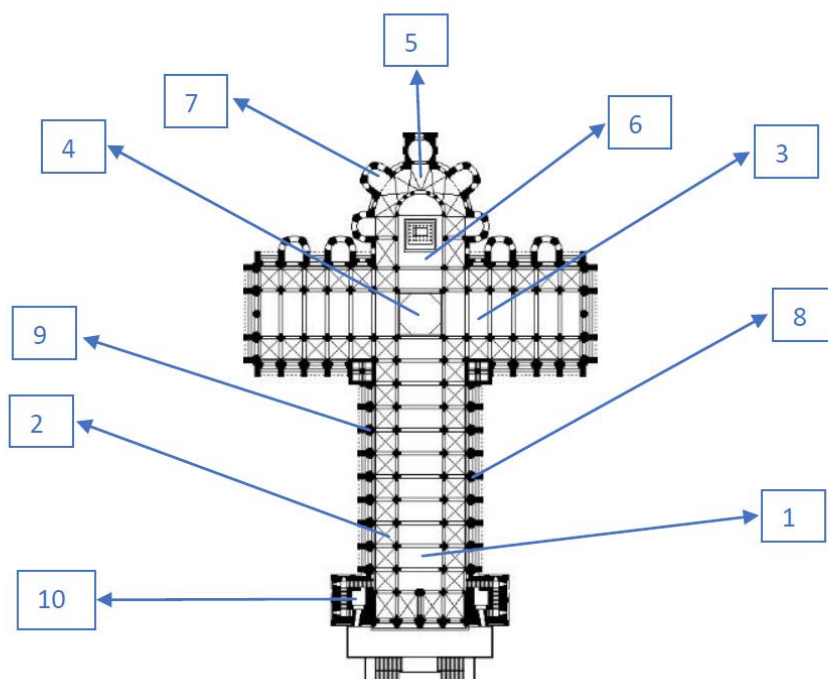
PART COMUNA

Exercici 1: Nocions bàsiques [3 punts en total].

1 [1,5 punts]

[0'15 per cada ítem correcte]

1. Nau central. 2. Nau lateral. 3. Transsepte. 4. Creuer. 5. Girola. 6. Capellamajor.
7. Absidioles. 8. Contrafort. 9. Pilar. 10. Torre.

Proves d'accés a la Universitat per a més grans de 25 anys 2022. Criteris d'avaluació

2 [1'5 punts]

[0'25 per cada ítem correcte]

Impressionistes

Fauvistes

Cubistes

Exercici 2. Pregunta teòrica [3 punts].

OPCIÓ A

Influència de l'escultura grega i etrusca anteriors. Un gran nombre de còpies d'obres gregues avui són només conegudes per les seves rèpliques romanes.

Materials més usats: pedra, marbre, bronze. Una escultura d'ús públic i privat.

Una important funció propagandística en l'espai urbà.

Supeditació de l'escultura a l'arquitectura en temples, arcs de triomf (Titus, Constantí...), columnes commemoratives (Trajana...)

El realisme com a tret característic.

Proves d'accés a la Universitat per a més grans de 25 anys 2022. Criteris d'avaluació

Predilecció del retrat amb diverses tipologies, de bust, dempeus (August de Prima Porta) o eqüestre (Marc Aureli).

Narració històrica a través del relleu.

Representació d'un elevat grau de quotidianitat fet que permet reconstruir les llars, la cultura material...

OPCIÓ B

Moviment pictòric de mitjans del segle XX, inclòs en les dites Segones Avantguardes. Sorgiment a Europa.

Reacció individual i lliure als desastres de la Segona Guerra Mundial. Paral·lel a l'expressionisme abstracte americà.

Durada entre les acaballes dels anys 40 i inicis dels 60 del segle XX. Es tracta d'un art abstracte, sense formes figuratives.

Voluntat rupturista i anticonvencional.

El terme que el designa va ser encunyat pel crític francès Michel Tapié l'any 1951.

A nivell formal es caracteritza per la barreja de gran quantitat de pigments amb altres materials orgànics - palla, sorra, carbó, teles – amb inorgànics - pols de marbre o metall, vidres ...

Utilització de tècniques pictòriques també innovadores: *collage*, *grattage*, *frottage*, *dripping*.

L'artista expressa a través dels materials i la tècnica la seva individualitat, el seu neguit vital, la seva empremta...

En funció del sistema d'expressió s'ha dividit o classificat en gestual, cal·ligràfic o sígnic, matèric, taquista...

Tingué forta representativitat a França i Espanya. França: Jean Fautrier i Jean Dubuffet.

Espanya: Catalunya (Grup Dau al Set i pintors com: Antoni Tàpies, Modest Cuixart, Joan Josep Tharrats, Joan Ponç...); Madrid (El Grup del Paso – Antonio Saura, Manuel Miralles...).

Proves d'accés a la Universitat per a més grans de 25 anys 2022. Criteris d'avaluació

Exercici 3. Descripció, anàlisi i interpretació d'una obra

[4 punts].

OPCIÓ A.

1. [1 punt]

[0,25 datació i 3 ítems correctes]

Ca. 1486. S'admet finals del segle XV. Darrer terç del segle XV.

Sorgiment de l'antropocentrisme, humanisme, racionalisme, neoplatonisme (M. Ficino).
Naixement de l'estat modern per mitjà de la separació d'església i estat.

Recuperació de l'antiguitat clàssica com a model i inspiració per a renéixer: filosofia,
literatura, política, arts...

L'època del Renaixement amb el seu epicentre a Florència i progressiva expansió per
Europa.

Itàlia dividida en ciutats estat. El poder dels Mèdici a Florència. L'inici de la sobirania dels
Estats pontificis. El regne de Nàpols.

A Espanya el regnat de Ferran d'Aragó i Isabel de Castella. Descobertes geogràfiques
d'Espanya i Portugal.

Reforma de l'església cristiana i escissió confessional d'Europa.

2. [1 punt]

[4 ítems x 0,25]

Pintura al tremp sobre llenç.

Composició tancada i formada per grups aïllats i simètrics, que formen un triangle
equilàter. La figura femenina nua és l'eix de simetria.

Predomini de la línia sobre el color, una linealitat que caracteritza bona part dels
pintors de l'escola florentina, des de fra Angelico, Filippo Lippi...

Llum uniforme sense potenciació de llums i ombres contrastades.

Figures llargues, làngüides, aèries, líriques...

Proves d'accés a la Universitat per a més grans de 25 anys 2022. Criteris d'avaluació

Minuciositat tècnica. Es tracta d'un pintor que també es dedica a la il·lustració de manuscrits (*Divina comèdia*, de Dante).

Detallisme en les robes, els cabells, la natura, els rostres...

Línia de l'horitzó molt alta. Elusió voluntària de la perspectiva lineal.

Influència de l'antiguitat en la posició (*contrapposto*) i la nuesa del personatge femení central. Model de la Venus púdica (una còpia aleshores a la col·lecció privada dels Mèdici).

Una voluntat de recerca de la bellesa ideal.

Un cert antinaturalisme premeditat a la recerca d'un món de fantasia, il·lusió, arcàdia...

3. [1 punt]

[2 ítems x 0,5]

Es relata amb imatges el naixement de Venus en funció de diverses fonts de la mitologia clàssica, la recuperació d'uns textos que es definiria del Renaixement.

Hesíode diu que va néixer de l'escuma del mar, en el que havien caigut els genitals d'Urà, castrat pel seu fill Cronos. El poeta grec Homer, *Himne a Venus*, i el poeta llatí Ovidi, a les *Metamorfosis*, narren l'arribada de Venus a la costa de Citera (Xipre) transportada nua en una petxina per acció dels vents.

A l'esquerra es representa el vent de l'oest, Zèfir, i la deessa de la brisa, Aura o Cloris. Zèfir havia raptat la brisa del jardí de les Hespèrides i l'amor acabà emergint. A la dreta una de les Quatre Hores, deesses de les estacions, es prepara per cobrir la nuesa vaginal de Venus, la Primavera potser. Hi cauen flors...

Les fons literàries de l'antiguitat clàssica varen ser interpretades per filòsofs i escriptors del Renaixement en el context del neoplatonisme. Un nucli important es desenvolupa a la cort de Lorenzo de Mèdici, el Magnífic.

El poeta Poliziano és probablement la font d'inspiració de l'obra i professor dels Mèdici.

4. [1 punt]

[2 ítems x 0,5]

És una pintura documentada a la Villa del Castello a mitjans del segle XVI (Vasari), residència, en època de Botticelli, de Lorenzo de Pierfrancesco de Mèdici (branca secundària de la família).

Proves d'accés a la Universitat per a més grans de 25 anys 2022. Criteris d'avaluació

Venus representa l'amor i l'arribada a la terra en una petxina és símbol de la fertilitat.

Representa l'amor celestial, l'amor cast, en contraposició a l'amor terrenal, o carnal.

OPCIÓ B.

1. [1 punt]

[0,25 datació i 3 ítems correctes]

1905-1908. S'admet: inicis del segle XX. Primer quart / primer terç.

A nivell polític: Kaiser Guillem II d'Alemanya, reina Victòria d'Anglaterra i Eduard VII, III República a França, Regència de M. Cristina i Alfons XIII d'Espanya.

Segona Revolució industrial. Amb l'aparició de noves potències econòmiques fora d'Europa, com EEUU i Japó.

Pèrdues colonials a Espanya (Cuba, 1898).Auge de la burgesia a Europa.

Revolucions i conflictivitat obrera.

Catalunya: el motor industrial d'Espanya. Desenvolupament de la indústria tèxtil.
Catalanisme polític.

Anarquisme.

La generació literària del 98.

2. [1 punt]

[4 ítems x 0,25]

Estil modernista.

En origen, el Palau de la Música catalana era un edifici cantoner dividit en tres plantes. L'edifici va ser ampliat per l'arquitecte Òscar Tusquets a la dècada dels 80 del segleXX amb la incorporació de l'antic solar de l'església de Sant Francesc, l'espai del claustre havia estat usat prèviament per Domènech i Muntaner per fer-ne l'edifici del Palau.

En la seva construcció es barregen innovacions tècniques, com l'estructura central metàl·lica que permet la planta lliure, amb les voltes catalanes de maó al perímetre. Una barreja de novetat i tradició característica del modernisme.

Proves d'accés a la Universitat per a més grans de 25 anys 2022. Criteris d'avaluació

Les façanes exteriors són de maó vist vermell i ricament decorades amb arts aplicades.

La planta baixa està dividida en vestíbul (on se situen a banda i banda les escales monumentals d'accés a la sala concerts) i les oficines. L'auditori es troba a la primera planta dividit en sala (platea i llotges) i escenari. La segona planta és també auditori.

La planta superior és il·luminada per rics finestrals.

La coberta és plana amb l'obertura d'un lucernari de formes capritxoses.

La façana principal es troba a l'angle, el que en dificulta la visió, i disposa d'un porxo amb columnes, recobertes de mosaics.

3. [1 punt]

[2 ítems x 0,5]

Una de les característiques principals del Modernisme és el foment de les arts aplicades a l'arquitectura i les arts decoratives.

Un estol d'artistes i tallers treballen sota la direcció de Lluís Domènech i Montaner: Lluís Brull (mosaic), Josep Oriols i Modest Sunyol (ceramistes), casa Rigalt i Granell (vitalls), Casa Escofet (paviment hidràulic), els escultors: Miquel Blay, Eusebi Arnau, Dídac Masana o Pau Gargallo.

A l'interior destaca la rica decoració de l'escenari on es combina la ceràmica vidriada i el relleu escultòric.

A la boca de l'escenari, a banda i banda, se situen els grups escultòrics amb les al·legories de la música culte (bust de Beethoven i la cavalcada de les valquíries) i de la música popular (bust d'Anselm Clavé i al·lusió a la cançó Les flors de maig d'aquest autor), obra d'un jove Pau Gargallo.

A l'escenari hi ha les muses en mosaics la part inferior del cos (de Mario Maragliano i Lluís Bru) i escultòriques la superior (Eusebi Arnau), a banda dels tubs de l'orgue.

A la façana principal destaca el grup escultòric de Miquel Blay, inaugurat el 1909, amb el tema de la Cançó popular catalana amb tot l'imaginari de Sant Jordi, la mar, la pagesia, les edats...

A la façana lateral, subdividida en arcs i sobremuntada per una tribuna, hi ha els bustos de músics, Palestrina, Bach, Beethoven..., d'Eusebi Arnau. També el mosaic de Lluís Bru.

Els treballs de la barana de ferro forjat. Els vitalls d'Antoni Rigalt i Blanch.

Proves d'accés a la Universitat per a més grans de 25 anys 2022. Criteris d'avaluació

4. [1 punt]

[2 ítems x 0,5]

Seu de l'orfeó català, fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vices. Avui encara és la seva seu, així com sala de concerts (corals, instrumentals, lírics...).

Reivindicació de la cultura popular catalana i de la pàtria catalana amb la incorporació de les barres de la senyera en diversos punts.

Símbol de la puixança de Catalunya en època del catalanisme polític. Construcció finançada per industrials i financers catalans.